

Πλοῦς ὑπὲρ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν δι' αεροστάτου. Ὁ αεροναύτης Jovis σκοπεῖ νὰ μεταβῇ ἐκ Παρισίων εἰς Ἀμερικὴν δι' αεροστάτου ὑπεράνω τοῦ ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ. Πρὸς τοῦτο κατασκευάζει ἴδιον αεροστάτον, ἔπερ ὀνομάζεται „ὁ Ἀτλαντικὸς“ (l'Atlantique). Τὸ κάτωθεν τοῦ αεροστάτου προσηρτημένον πλοῖον εἶναι οὕτω πως κατεσκευασμένον, ὥστε, ἂν τὸ αεροστάτον πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ πλήρωμα οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. Εἰς τὸ ταξίδιον τοῦτο, ὅπερ κατὰ γενομένους ὑπολογισμοὺς θὰ διαρκέσῃ τρεῖς ἡμέρας, θὰ λάβωσι μέρος: οἱ αεροναῦται Jovis καὶ Malet, ὁ συγγραφεὺς Paul Arène, ὁ ἀρχιτέκτων Charpentier καὶ εἷς ναύτης.

Ἐφευρέσεις νέου εἶδους πυρίτιδος. Μὲ τὴν εἰς τοὺς στρατοὺς εἰσαγωγὴν τελειωτέρων πυροβόλων, ἤρξαντο νὰ γίνωνται προσπάθειαι πρὸς ἐφευρέσιν καὶ τελειωτέρας πυρίτιδος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ἐργαστάσιον Rottweil-Hamburg ἔκαμνεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διάφορα πειράματα, ἅτινα κατέληξαν εἰς τὴν ἐφευρέσιν νέου εἶδους πυρίτιδος, ἥτις καιομένη δὲν παράγει καθόλου καπνόν.

Φυλὴ πολυδακτύλων. Μεταξὺ τῶν ἀραβικῶν φυλῶν, αἵτινες κατοικοῦσι τὸ νότιον μέρος τῆς ἀραβικῆς χερσονήσου, ὑφίσταται ἀπὸ πολλῶν αἰῶνων μία φυλὴ, ἡ τῶν Φόδλων, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῆς ἀνθρωπολογικῆς ἐταιρείας τῶν Παρισίων, γεννῶνται μὲ εἴκοσι καὶ ἑξ δακτύλους, δηλαδὴ μὲ ἑξ δακτύλους εἰς ἑκάτεραν χεῖρα καὶ ἑκάτερον πόδα. Πάντες οἱ δακτύλοι εἶναι κανονικῶς ἀνεπτυγμένοι. Ἄν δὲ συμβῇ ποτὲ νὰ γεννηθῇ παιδίον, ἔχον πέντε δακτύλους, θεωρεῖται ὡς τέρας. Οἱ Φόδλοι νυμφεύονται γυναῖκας μόνον ἐκ τῆς φυλῆς τῶν, ὥστε μένουσι πάντοτε ἀμιγῆς. — Τὸ παράδοξον τοῦτο φαινόμενον τῆς πολυδακτυλίας δὲν εἶναι μοναδικόν ἐν τῇ φυλῇ τῶν Φόδλων. Ὁ Σ. Κούπερ διηγεῖται, ὅτι ἡ Ἄννα Βολεὺν, ἡ ἀτυχὴς σύζυγος Ἑρρίκου τοῦ ὀγδοῦ τῆς Ἀγγλίας, εἶχεν ἑξ δακτύλους εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, ὁ δὲ Ε. Βαρθολίνος περιέγραψε σκελετόν τινα, ὅστις εἶχεν ἑπτὰ δακτύλους εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἑξ εἰς τὴν ἀριστεράν χεῖρα. Ὁ Δρ. Voight ἐγνώρισε μάλιστα ἄνθρωπον τινα, ἔχοντα δεκατρεῖς δακτύλους εἰς ἑκάτεραν χεῖρα καὶ δώδεκα εἰς ἑκάτερον πόδα, δηλαδὴ ἐν συνόλῳ πενήντηκοντα δακτύλους. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς πολυδακτυλίας εἶνε κληρονομικόν. Ἡ γαλλικὴ „ἐφημερίς τῶν νοσοκομείων“ ἀναφέρει τὴν ἱστορίαν μιᾶς οἰκογενείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ πολυδακτυλία (Polydaktylie) κληρονομικῶς μεταδιδόμενη διετερήθη ἐπὶ πέντε ἀλληλοδιαδόχους γενεάς. Ἐάν μία τοιαύτη οἰκογένεια ἀπομονωθῇ, οὕτως ὥστε τὸ μέλη αὐτῆς νὰ νυμφεύωνται μόνον μεταξὺ τῶν, προϊόντος τοῦ χρόνου θ' ἀποτελεσθῇ φυλὴ ὅμοια τῇ τῶν Φόδλων τῆς Ἀραβίας.

Ὑπνωτικὸν φάρμακον. Ὁ περίφημος Παρισιανὸς δημοσιογράφος Βερὼν ἐπεμψεν ὡς δῶρον εἰς τινα γνωστὸν του βουλευτὴν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλέγετο ὅτι ἀπεκοιμήτο ἐνίστε εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἕνα νυκτικὸν σκούφον μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: „ὠφέλιμον μέσον πρὸς τὸ ἰδεῖν καθευδεῖν“.

Μετ' ὀλίγον λαμβάνει ὁ Βερὼν ὡς ἀντιδωρεὰν ἕνα φάκελλον μὲ τὴν ἐξῆς σημείωσιν: „Πρὸς ἔνδειξιν. τῆς πρὸς ὑμῖς φιλοφροσύνης μου, πέμπω ὑμῖν τὸ μικρὸν τοῦτο δῶρον, ὅπερ χρησιμεύει διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, ὡς καὶ τὸ ἴδιόν σας.“

Ὁ Βερὼν ἀνοίγει τὸν φάκελλον καὶ εὕρισκει ἐν αὐτῷ τὸ ἴδιόν του βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως εἶχε δημοσιεύσῃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν. „Ἀπομνημονεύματα ἐνὸς Παρισιανοῦ“ πολίτου, ὑπὸ Dr. Veron.

Ὁ Δρ. Βερὼν ἐδημοσίευσεν ὁ ἴδιος τὸ ἀστεῖον τοῦτο, ἂν καὶ δι' αὐτοῦ ἡγαθάζετο νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ ὑπναλὸς φίλος του ὑπερέβαινε αὐτὸν πολὺ κατὰ τὴν εὐφυΐαν.

Νέος συρμός. Ὁ παρισιανὸς συρμός παρήγαγεν ἐσχάτως δύο νέα εἶδη καινοπρεπείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, αἱ κομφαὶ Γαλλίδες φοροῦσιν ὑποδήματα διαφόρου χρώματος εἰς ἑκάτερον πόδα. Τοιοῦτοτρόπως βλέπει τις εἰς τοὺς χοροὺς τὰς κυρίας μὲ κυανοῦν ὑπόδημα εἰς τὸν δεξιὸν πόδα καὶ μὲ ἐρυθρὸν εἰς τὸν ἀριστερόν, ἄλλας δὲ μὲ κίτρινον τὸ δεξιὸν ὑπόδημα καὶ λευκὸν τὸ ἀριστερόν. Τὴν πλείστην ὁμῶς καλαισθησίαν ἔχουσιν αἱ

φοροῦσαι τὸ ἐν ὑπόδημα μέλαν καὶ τὸ ἕτερον λευκόν. Ὁ δεύτερος συρμός συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποθέτωσιν αἱ κυρίαὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χοροῦ τὰ περὶ τὸν λαμὸν γουναρικά των, ἀλλὰ νὰ φορῶσιν αὐτὰ καθ' ὅλην τοῦ χοροῦ τὴν διάρκειαν.

Νέα μέθοδος καταχωρίσεων. Ἐν Λονδίνῳ ἰδρύθη μετοχικὴ ἐταιρία μὲ κεφάλαιον δύο ἑκατομμυρίων μάρκων, ἡ ὁποία πωλεῖ ἐν φύλλον ταχυδρομικοῦ χάρτου καὶ ἕνα φάκελλον μὲ ἐν γραμματόσημον μιᾶς πέννας, τὸ ὅλον διὰ τὴν τιμὴν ἡμισείας πέννας. Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται λίαν παράδοξος ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, ἐν τούτοις αἱ ἀγγλικαὶ ἐταιρίαι δὲν κάνουν ποτὲ τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος ἔγκειται εἰς τὰς εἰδοποιήσεις, οἱ ὁποῖαι καλύπτουσι τὰ περιθώρια τοῦ χάρτου καὶ τοῦ φακέλλου. Εἰς ἑκάστην χιλιάδα φακέλλων καὶ φύλλων ἡ ἐταιρία ἐλπίζει νὰ κερδήσῃ σημαντικὸν ποσόν. Τὸ προνομιούχον δίπλωμα τῆς μεθόδου ταύτης κέντηται Γερμανίς τις J. Herz, παρὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐταιρία ἡγόρασε τὸ δικαίωμα τῆς προνομίας διὰ 440,000 μάρκα.

Ὁ Βερολίνιος τύπος. Ἐν Βερολίνῳ ἐκδίδονται ἐπὶ τοῦ παρόντος 621 ἐφημερίδες. Ὡς πρωτεύουσα τοῦ κράτους, ἔδρα τῶν ὑπουργείων κτλ. ἔχει τὸ Βερολίον 54 ἐπισήμους ἐφημερίδας. Ἀλλ' ἡ κυρία δύναμις τοῦ βερολινείου τύπου συνίσταται εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι συμποσούμεναι εἰς 70 δημοσιεύονται μέρος μὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέρος δὲ καθ' ἑβδομάδα. Περιοδικὰ διὰ τὴν καλλιτεχνίαν καὶ τὰς ἐπιστήμης ἐκδίδονται ἐν Βερολίνῳ 165, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑβδομαδιαῖα. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν ὑπερβαίνει ἕλους τοὺς ἄλλους, διότι τοιαῦται ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἐφημερίδες ἐκδίδονται οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 217. Δύναται τις δὲ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οὐδεὶς κλάδος ὑπάρχει τῆς βιομηχανίας, τοῦ ὁποίου τὰ συμφέροντα νὰ μὴ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν Βερολίνῳ διὰ τοῦ τύπου. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκδίδονται καὶ 30 θρησκευτικαὶ ἐφημερίδες καὶ ἄλλαι, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας.

Τετράκις καθ' ὅλον του τὸν βίον ἀλλάζει ὁ Ἰάπων τὸ ὄνομα του. Τὸ πρῶτόν του ὄνομα λαμβάνει ἐν ἡλικίᾳ ἑπτὰ ἐτῶν, ἔπειτα τὸ ἀλλάσει ὅταν γίνῃ ἐνήλικος, κατὰ τρίτην δὲ φοράν, μόλις λάβῃ μίαν θέσιν καὶ τελευτᾷ ὅταν προβιβασθῇ εἰς ἀνωτέραν θέσιν. Ἄν ὁμῶς ὁ προϊστάμενός του τύχῃ νὰ φέρῃ τὸ ἴδιον ὄνομα, ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει ἀμέσως νὰ ὑποβληθῇ καὶ εἰς πέμπτον βάπτισμα.

Ναπολέων Α' ὡς λιποτάκτης. Ὅτε Ναπολέων ὁ πρῶτος κατὰ τὴν ἐκ Μόσχας φυγὴν ἀφίκετο εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Nieme, ἠρώτησε τὸν πορθημέα, ὅστις ἔμελλε νὰ περαιώσῃ αὐτόν, ἂν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην εὕρισκοντο πολλοὶ Γάλλοι λιποτάκται. „Ὁχι“ ἀπήντησεν ὁ λευβοῦχος, „σεῖς εἰσθε ὁ πρῶτος“.

Ἡ ὄρεξις τοῦ πτηνοῦ. Ὅταν τις τρώγῃ ὀλίγον καὶ μὲ ὀλίγην ὀρεξιν, λέγομεν συνήθως ἔτι τρώγει ὅταν πονάκι. Ἡ φράσις αὕτη ἡδύνατο νὰ ἐφαρμολογῆται ὀρθότατα καὶ ἀληθέστατα εἰς τοὺς ἀθηφάγους, διότι οὐδὲν ἄλλο ζῶον ἔχει τόσον ἐκτάκτως μεγάλῃν ὄρεξιν ὅσον τὸ πτηνόν. Ἡ κίχλα τρώγει διὰ μιᾶς τὸν μέγιστον κοιλίαν. Εἰς ἄνθρωπος, ἂν εἶχεν ἴσην ὄρεξιν, θὰ ἔτρωγε κατ' ἀναλογίαν εἰς τὸ γεῖμά του ὀδύκκληρον τετάρτημ ὅριον βοός. Ὁ ἐρυθρία (πετρίτης) εἶνε ὡσαύτως ἀθηφάγιστον πτηνόν. Ὑπελογίσθη ὅτι πρὸς συντήρησίν του ἐν τῷ κανονικῷ αὐτοῦ βάρει απαιτεῖται καθ' ἡμέραν ποσὸν κρέατος δυνάμενον νὰ ἀποτελέσῃ σκώληκα ἔχοντα μήκος δεκατεσσάρων ποδῶν. Ἐάν λάβωμεν ἄνθρωπον μετρίως σωματικῆς ἀναπτύξεως καὶ συγχρίνωμεν τὸν ὄγκον καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῦ ἐρυθρίου, ἂν ὑποθέσωμεν δὲ συγχρόνως ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος τρώγει μὲ τὴν αὐτὴν ὄρεξιν ὅπως ὁ ἐρυθρία, ἡ ἀνάλογος ἡμερησία ποσότης φαγητοῦ, ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, θὰ παρίστατο δι' ἄλλαντος ἔχοντος διάμετρον 9 δακτύλων καὶ μήκος εἴκοσι ἑπτὰ ποδῶν.